

ΕΤΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
Ἰουλίος 18

ἢ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΕΒΔΟΜΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 3 ΙΟΥΛΙΟΥ 1921

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 30

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΥΚΟΥΡΕΟΥ 10 (ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΣΤΑΘΜΟΝ Σ.Ο.Α.)

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΥΦΥΜΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΑΓΓΕΛ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Συνδιοργανωτής: ΦΡΕΙΔΕΡ. ΜΑΡΧ

Διευθύνται τῆς Συντάξεως
ΚΩΔΡ. ΔΗΥ.Τ.Δ - ΧΡ. ΠΕΡΟΓΙΑΝΝΗΣ

Στὴν ἡδονικὴν ἀκρογυαλίᾳ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΕΡΙΟΤΙΚΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΩΡΕΑ 1.310.812

ΗΜΕΡΟΜ. 16.8.83

ΑΡΙΘ. 38165

Адрес: Москва, ул. Мясницкая, д. 10, кв. 10
Телефон: 2-10-10

ΤΟ ΠΑΝΟΡΑΜΑ ΤΩΝ ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΩΝ

ΤΟΥ ΓΟΥΡΓΟΥΡΑ Η ΙΑΙΟΤΡΟΠΙΣ

Η ΚΑΡΑΜΕΛΑ

Γουργουρά
γουργουρογλότη
νέτε, γουργουρογλότη
βλογημένη,
τή γουργουρά
νά χαχαλεφθούν
έν τάξει
τά ούράνια
και νά πάρη
τό πατόρο μας
σαβούρα.
Τόπα και τό ξα-
[ναλέω

γουργουρογλότη της γυναίκας άφειδώς
και της μαθαίνουν πόσα άπιδία βάνει ο σάκκος
"Ετσι κ' σένα, μορφή Γαρουφαλιά μου
τριτόκλιτη, γλυκειά και άσυναίρετη
σε γουργουρογλότη
κάποιος Ρωσσοος άσχημάδρακος,
μά σύ του κάκου... είσαι άναπαίρετη.
"Ετσι μ' ατέεις της καραμέλλας τους
γλυγλιζούν των Άκρίδων τά έντός
κι' άρχίζει τό πιπίλισμα τό δίφορο,
άχ νταβλιαντία, νταβλιαντός...
Γουργουροστέκουνε έκαί σε μία γωνιά
και χαχαλεφούν όποια τους άρέσει
κ' έτσι αινά-αινά άπ' τή γωνιά
άρχίζουνε νά φτάνουνε στή μέση.
Κ' έμεις οι ντόπιοι οι γουργουρογλότες
μένουμε άνευ αίσθηματικά κορίτσια,
γλυφόμεστε, κουνιόμεστε, σαλεύουμε
μά πού νά γλυκαθούμε μία σταλίτου
Γλέπεις έμεις είμαστε οι νότιοι,
ένώ οι Ρωσσοι είναι βόρειοι άθροσκοι.
"Ε, ρε μυστήριο... ο έρωτας διαιρέθηκε
σε βόρεια και σε νότια Εύρώπη...
Μας πήραν τήν καλλίτερη ζωντόχηρα
μιάς πήραν τήν καλλίτερη κοπέλα...
μιάς πήρανε και τό έφτά μυστήρια
μιά μιά μονάχα καραμέλλα...
"Οχου... θά γίνει έρτασίφουνας
και θάρθω μεσ' στό στήν σου, ρε κόρη...
νά κάνω σματά και θόρυβο...
πού θά τρομάζουνε βοννά και όρη.
Καρφούβλες θέ νά νοικιάσω είκοσι
νά κάνω τά κορίτσια νά ταραξούνε
κρεββάτια θ' άγοράσω δεκατέσσερα
και τά δυά χέρια μου καί πάνω θά μαλάζουνε
τά σύμπαντα των Άθηναίων κοριτσιών
όπου θά είναι διαρκώς άπελπισία
κ' έτσι θά γίνω από μουνμένο, ρε προγιάστορη,
και βόρεια και νότια Ρωσσία.

Ο ΓΟΥΡΓΟΥΡΑΣ

Ο ΜΟΤΕΡ

"Η Λουίζα έχει άγωλαρισθή από ένα δια-
χυτικότατον σωφείο. Συνεπής στό ραντεβού
της σμίγει με τόν περ' ού πρόκειται πέντε λε-
πτά μετά τήν ορισθείσαν ώραν. Μετά ένα τέ-
ταρτον όμως ή Λουίζα όσοπε άσικτος υίος
έπιστρέφει αληθινόν της μαμάς. "Η μαμά "Ιου-
λία ξαπνίζεται.
— Κόρη μου, γιατί έτσι γοήγορα;
— Χάλασε ή μηχανή του, μαμά.
— "Η μηχανή του;
— Ναί, χάλασε και δέν μπορεί νά τήν κου-
νήση.
Αυστηρείς σωφείο! πόσον αξιολύπητοι εί-
σθε όταν έχετε μέσα σι' άμάξι σας μίαν Λου-
ζιάν και έξαφνα ή μηχανή σας χαλνέ και δέν
μπορεί νά κουνήση. Είσθε γιά κλάψιμο.
ΜΙΜΗΣ ΧΑΦΡΟΣ

Η ΑΠΟΡΙΣ ΤΗΣ ΑΙΔΙΚΑΣ

ΤΟ ΒΟΥΛΩΜΑ

Προχθές ή μαμάκα έπήγε στόν οδοντογιά-
τρο... Δυστυχώς άργησε νά γυρίση και ο
μπαμπάς έθύμωσε κι' άρχισε νά φωνάζη
πως δέν είναι κατάσταση
αυτή και πως δέν θα τήν
έαναρίσει, τή μαμά νά παρ
στόν οδοντογιάτρο. Το βρά-
δυ πού έγύρισεν ή μαμάκα
έγινε μεγάλη φασαρία. "Ο
μπαμπάς τή ρώτησε γιατί
άργησε. "Η μαμάκα είπε
πως ο γιάτρος δέ μπορούσε
νά τής βουλώσει τό δόντι
γιατί ή μαμά πονούσε και
δέν στεκόταν. "Ο μπαμπάς
δέν τήν έπίστευε και τής
είπε πως κάτι άλλο συμ-
βαίνει: πού δέν θέλει νά τού
τό πη!

"Τότερα κλεισθήκανε στην κάμαρα θυμωμέ-
νοι και οι δύο. Έγω πήγα νά κοιμηθώ στο
άλλο δωμάτιο. Δέν πέρασε όμως πολλή ώρα
κι' ο ύπνος δέν έπερνε τά ματάκια μου. "Α-
κουσα κάτι τρικ-τρακ, στο δωμάτιο πού κοι-
μόταν ή μαμάκα μου. "Επείσε τό κρεβάτι...
Σηκώθηκα κι' έφερα τό ματάκι μου στή κρε-
ιδρότροπα. Τότε άκουσα κάτι φωνούλες με
άχ!... και βάχ!... "Η καρδούλα μου χτύ-
πησε πολύ γιατί βέβαια ή μαμάκα μου θά πό-
ναγε τό δόντι της πού βούλωσε. "Η πόρτα
ήταν κλειδωμένη. Γιατί νά είναι κλειδωμένη...
Τά τρικ-τρακ δέν έπαυαν κι' ή μαμάκα μου
πονούσε, φαίνεται...
"Όλη τή νύχτα δέν έκλεισα ματάκι. Σολ-
λογίζόμουνε τή μαμάκα μου... "Όνειρα με
τρομάζαν στόν ύπνο μου, κι' είδα τή μαμάκα
μου χωρίς μασέλες... "Όταν ξύπνησα με
τρομάρα, είχε βγή ή ήλιος. Σηκώθηκα και χω-
ρίς νά φορέσω τό φορεματάκι μου, πήγα στο
δωμάτιο της μαμάκας μου όπως είμουνε με τό
νυχτικέλι μου. "Όταν τή ρώτησα γιατί έκανε
άχ!... και βάχ!... τή νύχτα, μούπε πως πο-
νούσε τό βουλωμένο δόντι της... Κι' εύχα-
ριστήθηκα κι' έκανα γέλια, όταν μούπε πως
δέ θά ξαναπονέση γιατί ο μπαμπάκας μου τής
ξεβούλωσε τό βουλωμένο δόντι της...
Τώρα τάχασε και δέν ξέρω, αγαπητέ μου
Μανωλάκη πού δόντι πονάει, νά βουλωμένο
ή τό ξεβουλμένο!

Σε φίλα

Η ΑΙΔΙΚΗ ΣΟΥ

ΑΠΟ ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΣΒΙΝΓΚΟΥ

Κορίτσι μου, εσύ ξαναβρίσκει και τόση
γυμνά και γαρ γυμνά
κι' άρχίζω και νά σέ παρανοήω
κοντά στον έρωτα, κοντά και στή πανάτα.
Είχαν καιρό νά σμίξουν τά χελάκια μας
κ' ήταν αυτό γι' μέκανε μαρτύριο,
είχαν καιρό ν' άκούσουν τά γέλια μας
όταν εσύ έβρισκα κοντά στο Μανιτάριο.
Έγώ προσέφα, με τό Θεό, πού
κ' έφάρσα τού γάμου άγγελόδε.
τουτίσι παντού τό ίδιο τά φίλι
κι' όλα τά ίδια και τά ίδια και τά ίδια.
"Απόχτησα στό τέλος και παιδί,
τουτίσι οι καλοί μου συμπαθείς!

ΤΑ ΜΕΡΑΙΑ ΤΟΥ ΓΙΑΚΟΥΜΗ

ΠΑΙΔΟΣΤΑΣΙΟ

"Οφοντα, τί άπαθα και τί έχω πύθει
Όλη ή εύτυχία μου έφυγε κι' έχαση
κι' όλο τό ταρβέλο μου τόπιασε ντελέριο
όπου έκαταντησε σά δημοκρατία
"Οφοντα παντρέφθηκα εδώ και δύο χρόνια,
ζούσα με τή σύζυγο με χαρά κι' όμόνοια
κι' όντας ήτοιον Κυριακή γίνονταν και καί,
πότε στο μπαούλο μας πότε στο κρεββάτι...
Μά χαμένα πήγανε όσα τ' άγκαλιάσματα,
τά γλυκοφιλήματα,
τά γλυκοσαλίσματα
και τό κρεββάτακι μου
μ' όσα τά στροφίσματα
άδικα έχασασ
από τά πείσιμα,
άδικα πιπίλησα
και αιδία και χείλη
κι' άδικα τό σβόναμε
τό μικρό καντέλι,
τίποτες δέ γίνηκε
τέκνο ν' άποχτήσω
κι' άκλήρος ή τύχη μου
μούγκραψε νά ζήσω.
Πήγα τότε ο φουκαράς
σ' ένα εύζωνακι
και τό παρεκάλεσα
νά δεχτή λιγάκι
και με τή γυναίκα μου
με τήν Κατινιά μου,
νά μου φτιάξη ένα παιδί
για λογαριασμό μου.
"Οφοντα ο εύζωνας άξαφνα θυμόναι,
βρίζει τή γυναίκα μου και τή φασκλόνει
και μου λέει άπότομα—"Ασι σού έξαράδι
και δέν ζέρει σ' εύζωνας διάλου από πηγάδι.
"Ήταν πιά άδύνατον ήταν γραμμένο
χωρίς τέκνο ο άμοιρος διαρκώς νά μένω.
Πήγα στόν Κλεόβουλο και στόν Άθανάσιο...
τίποτα... ή Κατινιά μου είχε παιδοστάσιο.

Ο ΓΙΑΚΟΥΜΗΣ

μαύ βάλεν στα χέρια κλειδαριά
και μούροζαν στο στήμα βουλοπύρι.

"Αλλά βαρέθηκα νά τρέψω διαρκώς
τό ίδιο τό κρεβάτι και ακόμα
πρέπει νά γίνει παιδί άνεργητικό
όποτε ν' άλλωσω πάπλωμα και στρώμα.

Και τώρα πού είδωθήκαμε ξανά
έλατε, βρέ κορίτσι μου, έλατε
ν' άκλόιωσέ με ή τον τραγικό
κι' όταν ξυπνή, τότε θά τόν καί.

"Έλατε νά κοιμηθώ έτσι εα
πού όποτε κοιμηθώ και μέσ' μου
ή άργισή όλη νύχτα νά πλά
και τό πούθ' θά γίνεται δική μου.

Οι σκέπη πού παντρεύτηκα κ' άγώ,
μιά γυναίκα ή τήν με δέν παννείται,
της προέταξ' έτσι θά κυτνέ
όσοτον τό νυχτοκί μου ξαπνείται.

Κι' άν τή άποχτή τρέχει σέ
μελλάτι

καμία σκέψη αύτό δέν με...
όσοτον ή καρμπίνα μου πάλα
τόσο και πονεμένη άναγνώ.

Εμπρός κορίτσι μου, στή καρ
παλά μου προτίετα, ερατημένα,
να στρώσει ένα κρεβάτι καθαρό
στο σπίτι σου νοούθη ξανά.

Κιούνη καιπαι είναι ή ζωή,
μιά γλυκειά καρδιά χωρίς καρπίτια
"Η σύζυγος είναι καλή κάθε πού
άλλα τή νύχτα είν' άπαράσητα
[κορίτσι]

Κορίτσι μου, νά
σας φιλήσω
Ο ΣΒΙΝΓΚΟΥΣ ΕΛΕ